

De waarheid is niet naakt in de wereld gekomen maar in symbolen en afbeeldingen: anders zou zij (de wereld) haar (de waarheid) niet kunnen ontvangen.

Evangelie volgens Philippus, vers 55,
uit: Nag Hammadi Codices

1

Hij staat bij het open raam. De zon verschuilt zich achter de nadruppelende wolken. Hoewel binnen het universiteitsgebouw een algemeen rookverbod geldt, maakt hij voor zichzelf graag een uitzondering. Kritiek op zijn gedrag deert hem niet echt. De tegenwerpingen kan hij ondertussen wel dromen: 'De regels gelden ook voor u, professor,' 'Meeroken is ook dodelijk,' 'Maar je weet toch dat je daarmee het slechte voorbeeld geeft?' Hij pareert zijn criticasters met stilzwijgen, omdat hij ook wel weet dat hij geen argumenten heeft en zijn zwijgen de ander uit evenwicht brengt. Bovendien, wie kan hem wat maken? Als hoogleraar communicatiewetenschappen staat hij zeer goed aangeschreven, tot ver buiten de eigen faculteit. Iemand van zijn statuur wil een universiteit graag behouden en dan kun je je gelukkig veel permitteren.

Morgen is het zover. De toespraak. Het voorlopig sluitstuk van een bewogen periode. Een half jaar geleden is het allemaal begonnen, met twee e-mails. Eerst was er dat mailtje van de journaliste Crissy Strebila die vroeg of ze hem kon interviewen voor de wetenschapsbijlage van een landelijk dagblad. Daarna een verzoek of de 'hooggeleerde professor' bereid was 'de *keynote speech* te verzorgen op een belangwekkend congres over de toekomst van de overheidscommunicatie'.

Hij krijgt veel uitnodigingen voor spreekbeurten. Op een hoop daarvan gaat hij niet in omdat zijn drukke agenda te weinig ruimte biedt. Drie dagen in de week werkt hij als hoogleraar en twee dagen runt hij met een zakenpartner een communicatieadviesbureau. Omdat dit bureau voor veel overheidsorganisaties werkt, besluit hij de congresorganisatie uit te nodigen voor een toelichting. Een week later zit het organiserend comité bij hem aan tafel. Op zijn vraag waarom juist hij voor dit congres de meest geschikte hoofdspreker zou zijn, volgt een stortvloed aan lofprijzingen. Heeft hij zich niet decennialang ingezet voor de wetenschappelijke onderbouwing van het communicatievak? 'Die koninklijke onderscheiding heeft u echt niet zomaar ontvangen.' En de link die hij legt met de dagelijkse praktijk 'spreekt de mensen aan, daar herkennen ze zich in'. Inderdaad, moet hij voor zichzelf met tevredenheid beamen, zijn betekenis voor de communicatiegemeenschap valt niet te ontkennen.